

петъ гола. Русенци казватъ на нашата колония „Кооперативенъ ритникъ“.

Въ горичката избираме нѣкое хубаво кѣтче — сцена съ естествени декорации и цвѣтя. Тамъ правимъ репетициитѣ си.

Следъ вечерята идва тихъ, спокоенъ сънъ. Ресници склапаятъ очитѣ ни. На Калиакра фарътъ мъждука като свѣтулка.

17 юлий. Днесъ следъ обѣдъ дадохме литературно-музикална забава. Нѣколко добре подбрани декламации, солови и хорови пѣсни. Въ повечето отъ тѣхъ се възпѣваше морето и неговитѣ прелести. Азъ декламирахъ стихотворението „Чайка бѣлоснѣжна“.

Изнесохме и оперетката „Дветѣ пролѣтни царици“. Азъ играхъ ролята на графинята. Всичко излѣзе много хубаво. Най-много ни ржкоплѣскаха габровскитѣ лѣтовници, а сѣщо така и русенци. Поздравиха ни и дветѣ оперни пѣвици: Тороманова и Куманова, които лѣтуватъ въ горния етажъ на нашето лѣтовище. Поздрави ни сѣщо нашиятъ любимъ писателъ Ангелъ Каралийчевъ.

Мара Рашева

МАЙСКИ КОНЦЕРТЪ

Въ задрѣмалия тъменъ лесъ
набързо се разнесе вѣстъ:
Следъ като свири изъ чужбина,
навсѣкжде приятенъ гостъ,
дойде си въ милата родина
Щурецътъ — рѣдкѣ виртуозъ.
Желае да порадва всички,
и звѣрове, и пойни птички
презъ нѣкой хубавъ майски день,
срѣдъ тоя лесъ раззелененъ.
Затуй ги моли миръ да има
помежду тѣхъ, поне догдето
имъ свири пѣсенъта любима
на своето сърдце несретно.
Разбира се, че безъ пари
той иска да имъ посвири.

И чудото девето стана
на Самодивската поляна:
лисици, зайци, вълци, мечки,
различни птици, бубулечки
изъ мрачни дупки и усойни
довтасаха въ редици стройни.
Дори две прелестни сърнета

седѣха между две вълчета.
Закачки, смѣхъ, и шумъ, и вѣкъ
избухваха отъ мигъ на мигъ.
Но шомъ усмихнатъ се поклони
Щурецътъ въ стари панталони,
поизтънѣлъ и все тъй босъ,
макаръ прославенъ виртуозъ,
отъ нийде никой не продума,
ни мждра речъ, ни праздна глума.
Замая ги, че толкозъ леко
съ лжка си струнитѣ погали,
а вече близко и далеко
хоръ звуци бѣха полетѣли.

Очи унесено притворилъ,
щурецътъ тихичко разказва,
какъ слънце надъ море залѣзва
и трепка въ здрачени простори.
Тъмнѣе вече. Нощъ припада,
и неспокойната вода,
навѣки гѣвкава и млада,
оглежда първата звезда.
Едничкѣ той, кахърень, самъ
разхожда се насамъ-натамъ.